I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE Nr. 854/2005/EF

af 11. maj 2005

om et flerårigt fællesskabsprogram til fremme af en sikrere brug af internettet og nye onlineteknologier

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 153, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [1],

efter høring af Regionsudvalget,

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251 [2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Udbredelsen af internettet og brugen af nye onlineteknologier såsom mobiltelefoner vokser stadig støt i Fællesskabet. Samtidig bliver der ved med at være farer — især for børn — samt misbrug af teknologierne, og der dukker nye farer og nye former for misbrug op. For at sikre, at de muligheder, som internettet og de nye onlineteknologier byder på, udnyttes, må der gøres en indsats for at fremme en sikrere brug af disse medier og beskytte slutbrugerne mod uønsket indhold.

(2) Handlingsplanen til gennemførelse af Lissabon-strategien, »e-Europa 2005«, har til formål at fremme udviklingen af sikre tjenester og applikationer og sikkert indhold på grundlag af en alment tilgængelig bredbåndsinfrastruktur. Blandt målene er en sikker informationsinfrastruktur, udvikling, analyse og formidling af bedste praksis, benchmarking og et system til koordinering af strategier for informationssamfundet.

(3) De lovrammer, Fællesskabet er ved at opbygge for at tage fat på udfordringerne i forbindelse med digitalt indhold i informationssamfundet, omfatter nu regler vedrørende onlinetjenesteydelser, navnlig regler for uanmodet kommerciel e-post i direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation [3], og om vigtige aspekter af formidleransvar for tjenesteydere i direktivet om elektronisk handel [4] samt anbefalinger til medlemsstaterne, industrien, de berørte parter og Kommissionen med vejledende retningslinjer om beskyttelse af mindreårige i henstilling 98/560/EF [5].

(4) Der vil fortsat være behov for indgreb, både hvad angår indhold, der kan være skadeligt for børn, eller som slutbrugeren ikke ønsker at modtage, og på området ulovligt indhold, navnlig børnepornografi og racistisk materiale.

(5) Det ideelle er at skabe enighed på internationalt plan om retligt bindende grundregler, men dette vil ikke blive nemt at opnå. Og selv om det lykkes at skabe enighed, vil det ikke i sig selv være nok til at sikre, at reglerne gennemføres, og at de udsatte brugere beskyttes.

---

[1] Udtalelse af 16.12.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

[2] Europa-Parlamentets udtalelse af 2.12.2004 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 12.4.2005.

[3] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

[4] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

[5] Rådets henstilling 98/560/EF af 24. september 1998 om udvikling af den europæiske industris konkurrenceevne inden for audiovisuelle tjenester og informationstjenester gennem fremme af nationale rammer, der tager sigte på at opnå en sammenlignelig og effektiv beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed (EFT L 270 af 7.10.1998, s. 48).

(6) Gennem handlingsplanen for et sikrere internet (1999-2004), der blev vedtaget ved beslutning nr. 276/1999/EF [1], har Fællesskabet ydet støtte, der har sat gang i et bredt udvalg af initiativer og skabt europæisk merværdi. Yderligere støtte vil gøre det muligt for nye initiativer til at bygge videre på de resultater, der allerede er nået.

(7) Der er stadig brug for praktiske tiltag for at tilskynde brugerne til at anmelde ulovligt indhold til de kompetente instanser, for at fremme en vurdering af filtreringsteknologiers effektivitet samt benchmarking af disse teknologier, for at udbrede bedste praksis vedrørende adfærdskodekser, der bygger på alment anerkendte adfærdsnormer, samt for at oplyse forældre og børn om, hvordan de bedst udnytter potentialet i de nye onlineteknologier på en sikker måde.

(8) Det er vigtigt, at medlemsstaterne iværksætter tiltag, som inddrager en bred vifte af deltagere fra de nationale, regionale og lokale myndigheder, netoperatører, forældre, lærere og skoleforvaltninger. Fællesskabet kan stimulere bedste praksis i medlemsstaterne ved at fungere som orienteringspunkt både inden for EU og på internationalt plan og ved at yde støtte til benchmarking, etablering af net og anvendt forskning på europæisk plan.

(9) Internationalt samarbejde spiller også en afgørende rolle og kan stimuleres, koordineres, videreformidles og gennemføres via Fællesskabets netstrukturer.

(10) De foranstaltninger, som Kommissionen har beføjelse til at vedtage som led i de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges den ved denne afgørelse, er hovedsagelig forvaltningsbeføjelser, der vedrører gennemførelsen af et program med væsentlige budgetmæssige konsekvenser, jf. artikel 2, litra a), i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen [2]. Disse foranstaltninger bør derfor vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 4 i nævnte afgørelse.

(11) Kommissionen bør sikre, at indsatsen supplerer og indgår i synergi med relevante fællesskabsinitiativer og -programmer, herunder bl.a. ved at tage hensyn til det arbejde, der udføres af andre organer.

(12) Denne afgørelse fastlægger for programmets samlede varighed en finansieringsramme, der udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden under den årlige budgetprocedure, jf. punkt 33 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren [3].

(13) Målene for denne afgørelse, nemlig at fremme en sikrere brug af internettet og nye onlineteknologier, og at bekæmpe ulovligt indhold og indhold, som slutbrugeren ikke ønsker at modtage, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne som følge af spørgsmålenes grænseoverskridende karakter og kan derfor på grund af denne afgørelses omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(14) Denne afgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 7 og 8 heri —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Programmets formål

1. Ved denne afgørelse etableres et fællesskabsprogram for perioden 2005-2008, der har til formål at fremme en sikrere brug af internettet og nye onlineteknologier, navnlig for børn, og at bekæmpe ulovligt indhold og indhold, som slutbrugeren ikke ønsker at modtage.

Programmet benævnes »Safer Internet plus«-programmet (i det følgende benævnt »programmet«).

[1] Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 276/1999/EF af 25. januar 1999 om vedtagelse af en flerårig EF-handlingsplan til fremme af en mere sikker anvendelse af Internettet ved bekæmpelse af ulovligt og skadeligt indhold på globale net (EFT L 33 af 6.2.1999, s.1). Senest ændret ved beslutning nr. 787/2004/EF (EUT L 138 af 30.4.2004, s. 12).

[2] EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

[3] EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse 2003/429/EF (EUT L 147 af 14.6.2003, s. 25).

2. For at nå målene for programmet som anført i stk. 1 gennemføres følgende foranstaltninger:

a) bekæmpelse af ulovligt indhold

b) håndtering af uønsket og skadeligt indhold

c) udvikling af sikrere rammer

d) oplysning.

De aktiviteter, der skal gennemføres under disse foranstaltninger, er beskrevet i bilag I.

Programmet gennemføres i overensstemmelse med bilag III.

Artikel 2

Deltagelse

1. Programmet er åbent for deltagelse af juridiske personer, der er etableret i medlemsstaterne.

Det er endvidere åbent for deltagelse af juridiske personer, der er etableret i kandidatlandene, i overensstemmelse med bilaterale aftaler, der allerede består, eller som indgås med disse lande.

2. Programmet kan åbnes for deltagelse af juridiske personer etableret i de EFTA-lande, der er kontraherende parter i EØS-aftalen, i overensstemmelse med bestemmelserne i protokol 31 til denne aftale.

3. Programmet kan åbnes for deltagelse af juridiske personer etableret i tredjelande samt internationale organisationer, uden at der under dette program ydes støtte fra Fællesskabet, såfremt deltagelsen effektivt bidrager til programmets gennemførelse. Beslutningen om at tillade en sådan deltagelse træffes efter proceduren i artikel 4, stk. 2.

Artikel 3

Kommissionens ansvarsområder

1. Kommissionen har ansvaret for gennemførelsen af programmet.

2. Kommissionen udarbejder et arbejdsprogram på grundlag af denne afgørelse.

3. Under gennemførelsen af programmet sikrer Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne generel overensstemmelse og komplementaritet med andre relevante fællesskabspolitikker, -programmer og -foranstaltninger, især Fællesskabets forsknings- og teknologiske udviklingsprogrammer, Daphne II- ([1]) og Modinis ([2]) -programmerne samt *e*Content*plus* -programmet ([3]).

4. Kommissionen handler efter proceduren i artikel 4, stk. 2, i forbindelse med:

a) vedtagelse og ændring af arbejdsprogrammet

b) fordeling af budgetudgifterne

c) fastlæggelse af kriterier for og indholdet af indkaldelserne af forslag i overensstemmelse med de mål, der er fastlagt i artikel 1

d) vurdering af de projekter, der foreslås i forbindelse med indkaldelserne af forslag, med henblik på fællesskabsfinansiering af et fællesskabsbidrag, der anslås til mindst 500 000 EUR

e) enhver afvigelse fra bestemmelserne i bilag III

f) foranstaltninger til evaluering af programmet.

5. Kommissionen underretter det i artikel 4 omhandlede udvalg om, hvordan programmets gennemførelse forløber.

Artikel 4

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 803/2004/EF af 21. april 2004 om EF-handlingsprogrammet (2004-2008) om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder og om beskyttelse af ofre og risikogrupper (Daphne II-programmet) (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2256/2003/EF af 17. november 2003 om et flerårigt program (2003-2005) for overvågning af e-Europa 2005-handlingsplanen, formidling af god praksis og forbedring af net- og informationssikkerheden (Modinis) (EUT L 336 af 23.12.2003, s. 1). Ændret ved afgørelse nr. 787/2004/EF.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 456/2005/EF af 9. marts 2005 om et flerårigt fællesskabsprogram med sigte på forbedret tilgængelighed, anvendelighed og kommerciel udnyttelse af digitalt indhold i Fællesskabet (EUT L 79 af 24.3.2005, s. 1).

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 5

Overvågning og evaluering

1. Med henblik på at sikre, at fællesskabsstøtten anvendes effektivt, sørger Kommissionen for, at foranstaltninger i medfør af denne afgørelse underkastes forudgående godkendelse, opfølgning og efterfølgende evaluering.

2. Kommissionen overvåger gennemførelsen af projekter i medfør af programmet. Kommissionen evaluerer, hvordan projekterne er gennemført, og hvilke virkninger deres gennemførelse har haft, for at kunne fastslå, om de oprindeligt fastsatte mål er nået.

3. Kommissionen forelægger senest medio 2006 en rapport om gennemførelsen af foranstaltningerne i artikel 1, stk. 2, for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Kommissionen redegør i den forbindelse for, om beløbet for 2007-2008 er i overensstemmelse med de finansielle overslag. Kommissionen tager i forbindelse med budgetproceduren for 2007-2008 de nødvendige skridt til at sikre, at de årlige bevillinger er i overensstemmelse med de finansielle overslag.

Kommissionen forelægger en endelig evalueringsberetning ved programmets afslutning.

4. Kommissionen sender resultaterne af sine kvantitative og kvalitative evalueringer til Europa-Parlamentet og Rådet sammen med eventuelle forslag til ændring af denne afgørelse. Resultaterne fremsendes inden forelæggelsen af forslagene til Den Europæiske Unions almindelige budget for henholdsvis 2007 og 2009.

Artikel 6

Finansielle bestemmelser

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af Fællesskabets foranstaltninger i medfør af denne afgørelse i perioden 1. januar 2005 til 31. december 2008 fastsættes herved til 45 mio. EUR, heraf 20 050 000 EUR for perioden indtil 31. december 2006.

For perioden efter den 31. december 2006 anses beløbet for at være bekræftet, hvis det for denne fase er i overensstemmelse med de gældende finansielle overslag for den periode, der begynder i 2007.

De årlige bevillinger for perioden 2005-2008 godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

2. En vejledende fordeling af bevillingerne er anført i bilag II.

Artikel 7

Ikrafttræden

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, den 11. maj 2005.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
J. P. BORRELL FONTELLES	N. SCHMIT
Formand	*Formand*

BILAG I

FORANSTALTNINGER

1. FORANSTALTNING 1: BEKÆMPELSE AF ULOVLIGT INDHOLD

Via hotlines kan medlemmer af offentligheden anmelde ulovligt indhold. Anmeldelserne videresendes til den relevante instans (internetudbyder, politiet eller en anden hotline), så der kan gribes ind. Civile hotlines supplerer politiets hotlines, hvor sådanne findes. Deres rolle adskiller sig fra de retshåndhævende myndigheders, i og med at de ikke undersøger overtrædelser eller anholder eller retsforfølger lovovertrædere. De kan udgøre ekspertisecentre, der hjælper internetudbyderne med at finde ud af, hvilket indhold der kan være ulovligt.

Det eksisterende net af hotlines er enestående og ville ikke være kommet i stand uden støtte fra Fællesskabet. Som påpeget i 2002-rapporten om evaluering af handlingsplanen for et sikrere internet har nettet haft stor succes med hensyn til at udvide medlemsskaren, og det har international rækkevidde. For at hotlines kan udvikle deres potentiale fuldt ud, er det nødvendigt at sikre, at de dækker hele Europa og samarbejder på tværs af grænserne. Endvidere er det vigtigt at øge virkningerne gennem af udveksling af information, bedste praksis og erfaringer. Der bør også afsættes EU-midler til at øge offentlighedens kendskab til hotlines og dermed gøre dem mere effektive.

Der vil blive ydet støtte til hotlines, der på grundlag af en indkaldelse af forslag udvælges med henblik på at fungere som knudepunkter i nettet og at samarbejde med de øvrige knudepunkter i det europæiske net af hotlines.

Der kan om nødvendigt ydes støtte til telefonhelplines, hvor børn kan give udtryk for deres bekymringer over ulovligt og skadeligt indhold på internettet.

Med henblik på en vurdering af, hvor effektive hotlines er, bør en række indikatorer tages i betragtning. Der bør indsamles kvalitative og kvantitative data om oprettelse og drift af hotlines, antallet af nationale knudepunkter, den geografiske dækning i medlemsstaterne, antallet af modtagne anmeldelser, antallet af hotlinemedarbejdere og deres erfaringsniveau, indberetninger, der videregives til de offentlige myndigheder og internetudbydere med henblik på indgreb, og, i det omfang de foreligger, de foranstaltninger, der træffes som følge heraf, herunder navnlig antallet og karakteren af websider, der er blevet fjernet af internetudbydere som følge af oplysninger fra hotlines. Disse data bør om muligt offentliggøres og fremsendes til de kompetente myndigheder.

For at sikre programmets effektivitet er det nødvendigt med hotlines i alle de medlemsstater og kandidatlande, hvor der endnu ikke er nogen. De nye hotlines skal integreres hurtigt og effektivt i det eksisterende europæiske hotlinenet. Der bør gives incitamenter til at fremskynde oprettelsen af hotlines. Forbindelser mellem dette net og hotlines i tredjelande (navnlig i andre europæiske lande, hvor der oplagres og produceres ulovligt indhold) bør fremmes, således at der kan udvikles fælles strategier og udveksles viden og bedste praksis. Samarbejdsordningerne mellem de civile hotlines og de retshåndhævende myndigheder skal i overensstemmelse med den nationale lovgivning, og hvor det er relevant og nødvendigt, forbedres yderligere, herunder f.eks. ved at der udvikles adfærdskodekser for sådanne hotlines. Hvor det er relevant, kan der blive brug for juridisk og teknisk uddannelse af hotlinepersonale. Det vil blive obligatorisk for hotlines at deltage aktivt i netaktiviteter og andre aktiviteter på tværs af landegrænserne.

Hotlines bør have forbindelse til medlemsstaternes initiativer, og de bør nyde støtte på nationalt plan og være økonomisk levedygtige, så de kan fortsætte efter afslutningen af dette program. Det er hensigten af samfinansiere civile hotlines, og der vil derfor ikke blive foretaget samfinansiering af hotlines, der drives af politiet. Hotlines skal gøre det klart for brugerne, hvad forskellen er mellem deres aktiviteter og offentlige myndigheders aktiviteter, og de skal oplyse brugerne om andre måder at anmelde ulovligt indhold på.

For at opnå størst mulig virkning og gennemslagskraft med de disponible midler skal hotlinenettet drives så effektivt som muligt. Dette kan bedst opnås ved at udpege et koordineringsknudepunkt for nettet, der skal lette indgåelse af aftaler mellem de forskellige hotlines, så der kan udvikles retningslinjer, arbejdsmetoder og fremgangsmåder på europæisk plan, som respekterer de begrænsninger, som nationale love pålægger de enkelte hotlines.

Koordineringsknudepunktet skal:

— skabe opmærksomhed om nettet som helhed for at synliggøre det i hele Europa og øge offentlighedens kendskab hertil i hele EU, ved f.eks. at udgøre en enkelt, klart identificerbar indgang, der giver direkte adgang til det relevante nationale kontaktpunkt

— tage kontakt til relevante instanser med henblik på at udvide nettets dækning, så det kommer til at omfatte samtlige medlemsstater og kandidatlande

— effektivisere den måde, nettet fungerer på

— formulere retningslinjer vedrørende bedste praksis for hotlines og tilpasse dem til ny teknologi

— tilrettelægge jævnlig udveksling af information og erfaringer mellem hotlines

— udgøre et ekspertisecenter, der tilbyder råd og vejledning til nye hotlines, navnlig i kandidatlandene

— knytte forbindelser til hotlines i tredjelande

— indgå i et tæt samarbejde med koordineringspunktet for oplysning (se afsnit 4 nedenfor) for at sikre sammenhæng og effektivitet i programmet som helhed og for at øge offentlighedens kendskab til hotlines

— deltage i forummet for sikker internetbrug og andre relevante arrangementer samt koordinere input og feedback fra de forskellige hotlines.

Koordineringsknudepunktet skal overvåge, hvor stor virkning nettet af hotlines har, og indsamle nøjagtige og meningsfulde statistikker om driften (antallet og arten af de anmeldelser, der modtages, hvordan de behandles og resultaterne heraf mv.). Statistikkerne bør være sammenlignelige medlemsstaterne imellem.

Hotlinenettet bør dække og udveksle anmeldelser af de vigtigste typer af ulovligt indhold og således række ud over området børnepornografi. Der kan være brug for forskellige mekanismer og ekspertise for at tage fat på andre områder såsom racistisk indhold, f.eks. kan det være nyttigt at inddrage andre typer knudepunkter, der har at gøre med de forskellige emner. Da programmets økonomiske og administrative ressourcer er begrænsede, er det ikke sikkert, at der vil blive ydet støtte til alle sådanne knudepunkter. I stedet må støtten muligvis koncentreres om at give koordineringsknudepunktet en styrket rolle på disse områder.

2. FORANSTALTNING 2: HÅNDTERING AF UØNSKET OG SKADELIGT INDHOLD

Ud over tiltag for at bekæmpe ulovligt indhold ved kilden, kan brugerne — dvs. ansvarlige voksne, når brugerne er mindreårige — få brug for tekniske værktøjer. Det bør gøres lettere at få adgang til sådanne værktøjer for at give brugerne mulighed for selv at bestemme, hvordan de vil håndtere uønsket og skadeligt indhold (selvstændiggørelse af brugerne).

Der bør ydes yderligere støtte til at øge mængden af information om filtreringssoftwares og -tjenesteydelsers virkning og effektivitet, så brugerne har mulighed for at træffe et informeret valg. Brugerorganisationer og videnskabelige forskningsinstitutter kan yde et værdifuldt bidrag til denne indsats.

Klassificeringssystemer og kvalitetsmærker, kombineret med filtreringssystemer, sætter brugerne i stand til at vælge, hvilket indhold de ønsker at modtage, og giver europæiske forældre og lærere de oplysninger, der er nødvendige, for at de kan foretage et valg i overensstemmelse med deres kulturelle og sproglige værdier. Der kan under hensyntagen til resultaterne af tidligere projekter ydes støtte til projekter, der har til formål at tilpasse klassificeringssystemer og kvalitetsmærker, så der tages højde for sammensmeltningen af telekommunikation, audiovisuelle medier og informationsteknologi. Også selvreguleringsinitiativer, der øger pålideligheden af selvmærkning, samt tjenester til vurdering af selvklassificeringsmærker kan modtage støtte. Endvidere kan der være behov for en yderligere indsats for at fremme indførelsen af klassificeringssystemer og kvalitetsmærker blandt indholdsudbydere.

Det ville være ønskeligt at tage spørgsmålet om børns sikre brug i betragtning allerede under udviklingen af ny teknologi, i stedet for at prøve at løse eventuelle problemer bagefter. Slutbrugernes sikkerhed er et kriterium, der skal tages hensyn til på linje med de tekniske og kommercielle overvejelser. En måde at opnå dette på er ved at fremme et samarbejde mellem børnevelfærdsspecialister og tekniske eksperter. Der bør imidlertid tages højde for, at ikke alle de produkter, der udvikles til online-verdenen, er beregnet til at blive brugt af børn.

Programmet vil derfor yde støtte til teknologiske foranstaltninger, der dækker slutbrugernes behov og sætter dem i stand til at begrænse den mængde af uønsket og skadeligt indhold, de modtager, og til at håndtere uønsket spam, herunder projekter der går ud på at:

— vurdere, hvor effektive eksisterende filtreringsværktøjer er, samt formidle resultaterne til offentligheden på en tydelig og enkel måde, der gør det lettere at foretage sammenligninger

— lette og koordinere udveksling af information og bedste praksis vedrørende effektiv håndtering af uønsket og skadeligt indhold

— fremme indførelsen af indholdsklassificering og kvalitetsmærkning af websteder blandt indholdsudbydere og tilpasse disse redskaber, så der tages højde for, at samme indhold er tilgængeligt via forskellige medier (konvergens)

— om nødvendigt bidrage til at gøre filtreringsteknologi tilgængelig, navnlig på sprog, der ikke i tilstrækkelig grad er dækket af markedet. Når det er hensigtsmæssigt, bør de anvendte teknologier beskytte retten til privatlivets fred i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF ([1]) og 2002/58/EF.

Der vil blive tilskyndet til brug af teknologi, der beskytter privatlivet. Aktiviteterne under denne foranstaltning vil tage fuldt hensyn til Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA af 24. februar 2005 om angreb på informationssystemer ([2]).

Gennemførelsen af denne foranstaltning vil blive koordineret nøje med foranstaltningerne vedrørende udvikling af sikrere rammer (selvregulering) og oplysning (oplysning til offentligheden om midlerne til håndtering af uønsket og skadeligt indhold).

3. FORANSTALTNING 3: UDVIKLING AF SIKRERE RAMMER

For at begrænse uønsket, skadeligt og ulovligt indhold er det afgørende, at der er en velfungerende selvreguleringsordning. Selvregulering omfatter en række elementer: høring og passende repræsentation af de berørte parter, adfærdskodekser, nationale organer, der letter samarbejdet på fællesskabsplan, og national evaluering af selvreguleringsrammerne ([3]). Der er fortsat behov for en fællesskabsindsats på dette område for at fremme anvendelsen af adfærdskodekser i internetbranchen og i sektoren for nye onlineteknologier i Europa.

Det forum for sikker internetbrug, der er oprettet i 2004 som led i handlingsplanen for et sikrere internet, bliver et diskussionsforum, der omfatter repræsentanter for industrien, de retshåndhævende myndigheder, politiske beslutningstagere og brugerorganisationer (f.eks. forældre- og lærerorganisationer, børnebeskyttelsesgrupper og forbrugerbeskyttelsesorganisationer, borgerretsorganisationer og organisationer for digitale rettigheder). I dette forum vil nationale organer inden for samregulering og selvregulering kunne udveksle erfaringer og give mulighed for at drøfte, hvordan industrien kan bidrage til bekæmpelsen af ulovligt indhold.

Forummet for sikker internetbrug vil udgøre et brændpunkt for drøftelser på ekspertniveau og et udgangspunkt for at skabe konsensus og lede konklusioner, anbefalinger og retningslinjer, mv. ad de relevante nationale og europæiske kanaler.

Forummet for sikker internetbrug skal spænde over alle foranstaltninger og lette drøftelser og stimulere tiltag vedrørende ulovligt, uønsket og skadeligt indhold. Det kommer til at omfatte plenarforsamlinger og, hvor det er nødvendigt i forbindelse med specifikke spørgsmål, arbejdsgrupper med klare mål og frister og bliver et mødested for aktører fra alle områder — herunder offentlige organer og programmer, standardiseringsorganisationer, erhvervslivet, tjenestegrene i Kommissionen, brugerorganisationer (f.eks. forældre- og lærerorganisationer, børnebeskyttelsesgrupper, forbrugerbeskyttelsesorganisationer, borgerretsorganisationer og organisationer for digitale rettigheder). Her vil de, der er aktive på nationalt og europæisk plan, navnlig aktører, der er involveret i medlemsstaternes programmer og initiativer, kunne udveksle synspunkter, information og erfaringer. Forummet for sikker internetbrug bør i givet fald udveksle information og samarbejde med relevante organisationer, der er aktive inden for beslægtede områder, som for eksempel net- og informationssikkerhed.

([1]) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31). Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

([2]) EUT L 69 af 16.3.2005, s. 67.

([3]) Jf. de vejledende retningslinjer for anvendelse på nationalt plan af en ramme for selvregulering med henblik på beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed i forbindelse med online audiovisuelle tjenester og informationstjenester i henstilling 98/560/EF.

Forummet for sikker internetbrug har følgende specifikke mål:

1) at fremme etablering af net mellem de relevante strukturer i medlemsstaterne og knytte forbindelser til selvreguleringsorganer uden for Europa

2) at fremme konsensusdannelse og selvregulering inden for områder såsom kvalitetsklassificering af websteder, indholdsklassificering på tværs af medier og klassificerings- og filtreringsteknikker, så nye former for indhold, f.eks. onlinespil, og nye adgangsformer, f.eks. mobiltelefoner, også bliver omfattet

3) at tilskynde tjenesteudbydere til at udarbejde adfærdskodekser, for eksempel vedrørende behandling af»notice and take down«-procedurer (procedurer for anmeldelse og fjernelse af ulovligt indhold) på gennemsigtig og samvittighedsfuld vis, og oplyse brugerne om sikrere brug af internettet og om, at der findes hotlines til anmeldelse af ulovligt indhold

4) at fremme forskningen i klassificeringsprojekters og filtreringsteknologiers effektivitet. Brugerorganisationer og videnskabelige forskningsinstitutter kan yde et værdifuldt bidrag til denne indsats.

Resultaterne og konklusionerne af igangværende og afsluttede projekter, der samfinansieres af programmet, vil indgå i processen. Ved at skabe en åben platform vil forummet medvirke til at øge bevidstheden og inddrage kandidatlande og andre tredjelande og derved fungere som en international arena for drøftelse af et globalt problem. Forummet skal derfor sørge for, at centrale sammenslutninger, som for eksempel brugerorganisationer (f.eks. forældre- og lærerorganisationer, børnebeskyttelsesgrupper og forbrugerbeskyttelsesorganisationer, borgerretsorganisationer og organisationer for digitale rettigheder), brancher og offentlige instanser får kendskab til, høres om og bidrager til initiativer vedrørende sikker brug af internettet i Fællesskabet og på internationalt plan.

Forummet for sikker internetbrug vil være åbent for deltagelse fra interesserede parter fra tredjelande og kandidatlandene. Det internationale samarbejde vil blive styrket gennem rundbordsdrøftelser i tilknytning til forummet for at sikre en regelmæssig dialog om bedste praksis, adfærdskodekser, selvregulering og kvalitetsmærkning. Kommissionen vil sikre, at mulighederne for synergi med beslægtede fora og lignende initiativer udnyttes fuldt ud, så indsatsen får størst mulig effekt.

Der vil muligvis blive tale om et offentligt udbud vedrørende sekretariatsbistand til forummet, herunder bistand fra eksperter inden for relevante områder, der kan foreslå studieemner, udfærdige arbejdsdokumenter, lede drøftelser og nedfælde konklusioner.

Blandt de øvrige typer af aktiviteter, der vil kunne modtage fællesskabsstøtte, kan nævnes selvreguleringsprojekter, der har til formål at formulere grænseoverskridende adfærdskodekser. Der vil også kunne ydes støtte til rådgivning og bistand med henblik på at styrke samarbejdet på fællesskabsplan gennem etablering af net mellem de relevante organer i medlemsstaterne og kandidatlandene samt til systematisk gennemgang og rapportering af relevante retlige og reguleringsmæssige spørgsmål. Endvidere vil der kunne ydes støtte til udvikling af metoder til vurdering og certificering af selvregulering, til praktisk bistand til lande, der vil oprette selvreguleringsorganer, og til udvidelse af forbindelserne med selvreguleringsorganer uden for Europa.

4. FORANSTALTNING 4: OPLYSNING

Oplysningsforanstaltninger bør omfatte et bredt udvalg af ulovligt, uønsket og skadeligt indhold (herunder f.eks. indhold, der anses for uegnet for børn, og indhold præget af racisme og fremmedhad) og, i givet fald, tage hensyn til beslægtede spørgsmål om forbrugerbeskyttelse, databeskyttelse, informations- og netsikkerhed (virus/spam). Foranstaltningerne bør vedrøre indhold, der formidles via internettet, såvel som nye former for interaktiv information og kommunikation, der følger med den hurtige udbredelse af internettet og mobiltelefoni (f.eks. direkte kommunikation mellem terminaler (peer-to-peer), bredbåndsvideo, straksbeskeder, chatrum mv.).

Kommissionen vil fortsat stimulere brugen af omkostningseffektive midler til at nå ud til et stort antal brugere med oplysninger. Navnlig bør der gøres brug af multiplikatororganisationer og elektroniske formidlingskanaler for at nå målgrupperne. Kommissionen vil navnlig kunne overveje at anvende massemedier og distribuere informationsmateriale til skoler og internetcafeer.

Programmet vil yde støtte til relevante foretagender, der på grundlag af en offentlig indkaldelse udvælges til at fungere som oplysningsknudepunkter i de enkelte medlemsstater og kandidatlande, og som gennemfører oplysningsforanstaltninger og -programmer i nært samarbejde med alle relevante aktører på nationalt, regionalt og lokalt plan. Et koordineringsknudepunkt skal skabe europæisk merværdi og samarbejde tæt med andre knudepunkter for at sikre, at bedste praksis udveksles.

Foretagender, der ønsker at fungere som oplysningsknudepunkt, må kunne påvise, at de nyder klar opbakning fra de nationale myndigheder. De bør have et klart mandat til at uddanne offentligheden i sikker brug af internettet og nye onlineteknologier eller til at formidle medie- og it-færdigheder, og de skal have de nødvendige økonomiske ressourcer til at varetage denne opgave.

Oplysningsknudepunkterne forventes at:

— udtænke en sammenhængende, hårdtslående og målrettet oplysningskampagne, som skal føres via de mest hensigtsmæssige medier og på baggrund af andre landes bedste praksis og erfaring

— etablere og opretholde et partnerskab (formelt eller uformelt) med centrale aktører (myndighedsorganer, presse- og mediegrupper, sammenslutninger af internetudbydere, brugerorganisationer og interessenter inden for uddannelse) og tiltag i deres eget land vedrørende sikker brug af internettet og nye onlineteknologier

— fremme dialogen og udvekslingen af oplysninger, navnlig mellem interessenter inden for uddannelse og teknologi

— hvis det er hensigtsmæssigt, samarbejde på områder, der vedrører dette program, f.eks. inden for området medie- og it-kompetence generelt eller forbrugerbeskyttelse

— oplyse brugerne om europæisk filtreringssoftware og –tjenesteydelser samt hotlines og selvreguleringsordninger

— samarbejde aktivt med andre nationale knudepunkter i det europæiske net ved at udveksle information om bedste praksis, deltage i møder og udforme og gennemføre en europæisk strategi, der i fornødent omfang tilpasses de nationale sproglige og kulturelle forhold

— udgøre et center for ekspertise og teknisk bistand til nye oplysningsknudepunkter (nye knudepunkter kunne »adopteres« af et knudepunkt med større erfaring).

For at sikre et optimalt samarbejde og størst mulig gennemslagskraft vil der blive ydet støtte til koordineringsknudepunktet, der skal støtte knudepunkterne i den enkelte medlemsstat med hensyn til logistik og infrastruktur, synliggøre nettet på europæisk plan og sørge for god kommunikation og udveksling af information, så de indhøstede erfaringer udnyttes løbende (f.eks. ved at tilpasse oplysningsmaterialet).

Koordineringsknudepunktet skal:

— sørge for effektiv kommunikation og sikre, at oplysninger og bedste praksis udveksles inden for nettet

— tilbyde uddannelse i sikrere brug af internettet og nye onlineteknologier til personalet ved oplysningsknudepunkterne (uddannelse for uddannere)

— yde teknisk bistand til kandidatlande, der vil iværksætte oplysningforanstaltninger

— koordinere oplysningsknudepunkternes levering af ekspertise og teknisk bistand til nye oplysningsknudepunkter

— foreslå indikatorer og styre indsamling, analyse og udveksling af statistiske oplysninger om oplysningsaktiviteter med henblik på at vurdere virkningen heraf

— stille infrastruktur til rådighed for en enkelt, omfattende tværnational base (webportal) med relevant information samt oplysnings- og forskningsressourcer med lokaltilpasset indhold (eller underordnede lokale websteder, hvor det er relevant), der kan omfatte nyhedsklip, artikler og månedlige nyhedsbreve på flere sprog og synliggøre aktiviteterne i forummet for sikker internetbrug

— udvide forbindelserne til oplysningsaktiviteter uden for Europa

— deltage i forummet for sikker internetbrug og relevante arrangementer og koordinere input og feedback fra oplysningsnettet.

Der skal også forskes i, hvordan befolkningen, især børn, bruger nye onlineteknologier. Forskningen skal udføres på et sammenligneligt grundlag. Yderligere tiltag på fællesskabsplan kunne f.eks. være støtte til særlige børnevenlige internettjenester eller en pris for årets bedste oplysningsaktivitet.

BILAG II

VEJLEDENDE FORDELING AF BEVILLINGER

1)	Bekæmpelse af ulovligt indhold	25-30 %
2)	Håndtering af uønsket og skadeligt indhold	10-17 %
3)	Udvikling af sikrere rammer	8-12 %
4)	Oplysning	47-51 %

BILAG III

MIDLERNE TIL PROGRAMMETS GENNEMFØRELSE

1. Kommissionen gennemfører programmet i overensstemmelse med det tekniske indhold, der er beskrevet i bilag I.

2. Programmet gennemføres ved hjælp af indirekte foranstaltninger, der omfatter:

a) foranstaltninger med omkostningsdeling

i) pilotprojekter og tiltag vedrørende bedste praksis. Ad-hoc-projekter inden for områder af relevans for programmet, herunder projekter, der demonstrerer bedste praksis eller indebærer innovativ brug af eksisterende teknologi

ii) net: net, der bringer en bred vifte af interessenter sammen med henblik på at sikre en EU-dækkende indsats samt at fremme koordineringsaktiviteter og videnoverførsel. Sådanne net kan være knyttet til tiltag vedrørende bedste praksis

iii) Europadækkende anvendt forskning — på et sammenligneligt grundlag — i, hvordan befolkningen, især børn, bruger nye onlineteknologier.

Fællesskabets bidrag vil normalt ikke overstige 50 % af omkostningerne ved projektet. Offentlige instanser kan få dækket deres ekstraudgifter fuldt ud.

b) ledsageforanstaltninger

Følgende ledsageforanstaltninger bidrager til gennemførelsen af programmet eller til forberedelse af fremtidige aktiviteter:

i) benchmarking og opinionsundersøgelser, der gennemføres efter en metode, som sikrer, at resultaterne er sammenlignelige, med det formål at fremskaffe pålidelige data om sikker brug af internettet og nye onlineteknologier for alle medlemsstater

ii) teknisk vurdering af teknologier, såsom filtrering, der har til formål at øge sikkerheden ved brug af internettet og nye onlineteknologier. Ved vurderingen skal der også tages hensyn til, om disse teknologier beskytter privatlivet eller ej

iii) undersøgelser til støtte for programmet og dets foranstaltninger, herunder selvregulering og arbejdet i forummet for sikker internetbrug, eller forberedelse af fremtidige aktiviteter

iv) konkurrencer om priser for bedste praksis

v) udveksling af information, konferencer, seminarer, workshops eller andre møder samt forvaltning af grupper (»klynger«) af aktiviteter

vi) formidling, informations- og kommunikationsaktiviteter.

Foranstaltninger, der udelukkende vedrører markedsføring af produkter, processer eller tjenesteydelser, markedsføringsaktiviteter og salgsfremstød, kan ikke støttes.

3. Foranstaltninger med omkostningsdeling udvælges på grundlag af indkaldelser af forslag, der offentliggøres på Kommissionens websted, og i overensstemmelse med de gældende finansieringsbestemmelser.

4. Ansøgninger om fællesskabsstøtte skal, hvor det er relevant, ledsages af en finansieringsplan med en liste over alle elementer i projekternes finansiering, herunder den ansøgte fællesskabsstøtte og andre ansøgninger eller tilsagn om støtte fra andre kilder.

5. Ledsageforanstaltninger gennemføres på grundlag af offentlige udbud i overensstemmelse med de gældende finansieringsbestemmelser.